

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement- מימרא ♣ קושיא- challenge ♠ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof
מקרא- key:	

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator											
מילרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אמר לא תימרו ליה, מאי?												⋈	לט.
הא קאמר לא תימרו ליה.	רב זביד:											⋈	לט.
לדידיה לא תימרו ליה, לאחריני אימרו להו, חברך חברא אית ליה.	רב פפא:											⋈	לט.
אמרו ליה לא אמרינן ליה												⋈	לט.
הא קא אמרו ליה לא אמרינן ליה.	רב זביד:											⋈	לט.
לדידיה לא אמרינן ליה, לאחריני אמרי להו, חברך חברא אית ליה, וחברא דחברך חברא אית ליה.	רב פפא:											⋈	לט.
אמר להו לא תיפוק לכו שותא												⋈	לט.
הא קאמר לא תיפוק לכו שותא.	רב זביד:											⋈	לט.
אמרו ליה לא מפקינן שותא												⋈	לט.
הא קאמרי ליה לא מפקינן שותא.	רב פפא:											⋈	לט.
כל מילתא דלא רמיא עליה דאיניש, אמר לה ולא אדעתיה.	רב הונא בריה דרב יהושע:											⋈	לט.
מחאה שלא בפניו היא מחאה.	רבא אמר רב נחמן:											⋈	לט.
לא אמרו שלש שנים, אלא כדי שיהא באספמיה ויחזיק שנה, וילכו ויודיעוהו שנה, ויבא לשנה אחרת ואי ס"ד מחאה שלא בפניו היא מחאה, למה לי למית? ליתבי התם אדוכתיה ולימחי?	איתיביה רבא לרב נחמן, אמר ר' יהודה:											⋈	לט.
התם עצה טובה קמ"ל, דניתי ונשקול ארעא ופירי.												⋈	לט.
מדקא מותיב ליה רבא לרב נחמן, מכלל דלא סבירא ליה דמחאה שלא בפניו היא מחאה, והאמר רבא: מחאה שלא בפניו היא מחאה.												⋈	לט.
בטר דשמעה מרב נחמן סברה.												⋈	לט.
אשכחינהו ר' יוסי בר' חנינא לתלמידי דר' יוחנן, אמר להו: מי אמר ר' יוחנן מחאה בכמה?	[ר' יוסי בר' חנינא]											⋈	לט.
מחאה בפני שנים	ר' חייא בר אבא אמר ר' יוחנן:											⋈	לט.
מחאה בפני שלשה.	ר' אבהו אמר ר' יוחנן:											⋈	לט.
לימא, בדרבה בר רב הונא קא מיפלגי												⋈	לט.
כל מילתא דמתאמרא באפי תלתא - לית בה משום לישנא בישא	דאמר רבה בר רב הונא:											⋈	לט.
מ"ד בפני שנים - לית ליה דרבה בר רב הונא, ומ"ד בפני ג' - אית ליה דרבה בר רב הונא												⋈	לט.
לא, דכולי עלמא אית להו דרבה בר רב הונא, והכא בהא קא מיפלגי, מ"ד בפני שנים, קסבר: מחאה שלא בפניו לא היא מחאה ומ"ד בפני ג', קסבר: מחאה שלא בפניו היא מחאה.												⋈	לט.
אי בעית אימא: דכ"ע - מחאה שלא בפניו היא מחאה, והכא בהא קמיפלגי, מ"ד בפני ב', סבר: סהודא בעינן ומאן דאמר בפני ג', קסבר: גלויי מילתא בעינן.												⋈	לט.
גידל בר מנימוי הוה ליה מחויאתה למחויי, אשכחינהו לרב הונא ולחייא בר רב ולרב חלקיה בר טובי דהונו יתבי, ומחה קמיייהו.												⊙	לט.
לשנה הדר אתא למחויי, אמרו ליה: לא צריכת	[רב הונא, חייא בר רב ורב חלקיה בר טובי]											⊙	לט.
כיון שמיחה שנה ראשונה, שוב אינו צריך למחות.	הכי אמר רב:											⊙	לט.
כיון שמיחה שנה ראשונה, שוב אין צריך למחות.	ואיכא דאמרי, אמר ליה חייא בר רב:											⊙	לט.
וצריך למחות בסוף כל ג' וג'.	ר"ל משום בר קפרא:											⊙	לט.
וכי גזלן יש לו חזקה?	תהי בה רבי יוחנן:											⋈	לט.
גזלן ס"ד?												⋈	לט.

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא-ז question-שאלה-^ answer-תירוץ-! proof-ראיה-■
מקרא-key:	

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב		
אלא, כגזלן יש לו חזקה?												ז		לש:	
הלכתא: צריך למחות בסוף כל ג' וג'.	רבא:											■	◇	לש:	
ערער, חזר וערער, חזר וערער, אם מחמת טענה ראשונה ערער - אין לו חזקה, ואם לאו - יש לו חזקה.	תני בר קפרא:												■	◇	לש:
מחאה בפני שנים, ואין צריך לומר כתובו	רבא א"ר נחמן:												■	◇	לש: